

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**frá 8. maí 1996****um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir ljósaperur fyrir tvær peruhöldur(*)****(96/337/EB)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 880/92 frá 23. mars 1992 um kerfi um veitingu vistmerkis EB ⁽¹⁾, einkum annarri undirgrein 1. mgr. 5. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í fyrstu undirgrein 1. mgr. 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 er kveðið á um að ákveða beri skilyrði fyrir veitingu umhverfismerkis bandalagsins fyrir hvern vöruflokk.

Í 2. mgr. 10. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 er kveðið á um að meta beri áhrif vöru á umhverfið með hliðsjón af tilteknum viðmiðunum fyrir vöruflokka.

Í samræmi við 6. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 hefur framkvæmdastjórnin haft samráð við helstu hagsmunaaðila á sérstökum samráðsfundum.

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari ákvörðun eru í samræmi við álit nefndar sem var sett á laggirnar á grundvelli 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:**1. gr.**

Vöruflokkurinn „ljósaperur fyrir tvær peruhöldur“ er skilgreindur þannig:

„Allar ljósaperur til almennra nota við lýsingu sem hafa festingar á báðum endum. Hér er fyrst og fremst átt við allar aflangar flúrperur. Perurnar verður að vera hægt að tengja við opinbert rafveitukerfi.“

2. gr.

Meta skal umhverfisáhrif og notagildi vöruflokksins sem er skilgreindur í 1. gr. með hliðsjón af þeim sérstöku vistfræði- og notagildisviðmiðunum sem eru settar fram í viðaukanum.

3. gr.

Skilgreiningin á vöruflokknum og vistfræðilegu viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn skulu gilda til þriggja ára frá þeim degi sem þessi ákvörðun kemur til framkvæmda.

4. gr.

Í stjórnsýslunni er kenninúmerið „009“ notað fyrir vöruflokkinn.

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 8. maí 1996.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ritt BJERREGAARD

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjttíð. EB nr. L 128, 29. 5. 1996, bls. 24, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 68/96 frá 27. nóvember 1996 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjttíð. EB nr. L 99, 11. 4. 1992, bls. 1.

VIÐAUKI

A. VISTFRÆÐILEGAR VIÐMIÐANIR

Til að ljósapera geti fengið umhverfismerki þarf að virða allar þær viðmiðanir sem eru tilgreindar hér á eftir.

Viðmiðun nr. 1: **Orkunýtni**

Viðmiðunin er sett með tilliti til orkuinntaks í vöttum. Lýsingargeta þeru verður að vera meiri en þröskuldsgildið í töflu 1 sýnir, mælt samkvæmt aðferð framkvæmdastjórnarinnar: *Internationale d'éclairage* (CIE) 24, 1973.

Vött	Þröskuldsgildi (lúmen/vött)
< 10 W	55
≥ 10 < 18 W	60
≥ 18 < 33 W	72
≥ 33 W	86

Viðmiðun nr. 2: **Kvikasilfur**

Lampar mega ekki innihalda meira en 10 mg af kvikasilfri á hvern lampa.

Kvikasilfursmagnið skal metið með aðferðinni sem er lýst í viðbætinum við þessa ákvörðun.

Viðmiðun nr. 3: **Umbúðir⁽¹⁾**

Ekki má nota samlímt og samsett plast. Allar pappaubúðir skulu innihalda minnst 65% af endurunnu efni (miðað við þyngd).

B. NOTAGILDISVIÐMIÐANIR

Viðmiðun nr. 4: **Vöruupplýsingar**

i) Eftirfarandi upplýsingar skulu fylgja vörunni:

„Bæta má umhverfisáhrif þerunnar með því að nota hana með rafeindastýribúnaði. Ná má fram enn betri áhrifum með hátíðnirafeindastýribúnaði.“

ii) Með upplýsingum (í formi skýringarmyndar eða með öðrum hætti) á umbúðunum skal vakin athygli á því hvaða aðferð við förgun er hentugust, og einnig á reglugerðarákvæðum þar að lútandi.

Viðmiðun nr. 5: **Endingartími**

Áætlaður endingartími⁽²⁾ skal vera ≥ 10 000 klukkustundir, mælt samkvæmt IEC 81 (1992). Hafi endingarprófun ekki farið fram, gildir sá notkunartími sem framleiðandi gefur upp á umbúðunum, uns niðurstaða úr prófuninni er fengin. Tilkynna ber þar til bærrí stofnun niðurstöðuna úr IEC 81 endingarprófuninni jafnskjótt og hún liggur fyrir, og alls ekki síðar en 18 mánuðum eftir þann dag sem sótt er um merkið.

⁽¹⁾ Hér er um tímabundna viðmiðun að ræða sem gildir uns almennar viðmiðunarreglur hafa verið settar um umbúðaþáttinn í viðmiðunum vegna umhverfismerkinga.

⁽²⁾ Meðaltal yfirlýsts endingartíma.

Viðbætur**AÐFERÐ TIL AÐ META KVIKASILFURSMAGN**

Byrjað er á því að aðskilja bogapípuna frá plastinu í kring og tilheyrandi rafbúnaði. Tengipræðirnir eru klipptir eins nálægt glerinu og hægt er. Bogapípunni er komið fyrir í gufuskáp og hún skorin í smáhluta. Hlutunum er komið fyrir í hæfilega stórra og rammgerðri plastflösku með skrúfuðum tappa og í hana er sett postulínuskúla, sem er 1 þumlungur í þvermál, og 25 ml af hreinni óblandaðri saltþétursýru (70%). Flöskunni er lokað og hún hrist í nokkrar mínútur til að bogapípan kvarnist í fíngerðar agnir en tappinn er losaður annað veifið til að koma í veg fyrir að yfirþrýstingur myndist. Innihald flöskunnar er látið hvarfast í 30 mínútur, en á meðan er innihaldið hrist annað veifið.

Innihald flöskunnar er síðan síað gegnum sýruþolinn síupappír og safnað í 100 ml kvarðaða mæliflösku. Kalíumdíkrómati er síðan bætt í flöskuna þannig að endanlegur styrkur verði 1 000 ppm (milljónarhlutar) hvað króm varðar. Mæliflaskan er síðan fyllt upp að kvarðamerkinu með hreinu vatni.

Sambærilegir staðlar eru útbúnir fyrir styrk á bilinu allt að 200 ppm (milljónarhlutar) kvikasilfur. Lausnirnar eru greindar með því að nota logafrumeindagleyfni (Flame Atomic Absorption) á bylgjulengdinni 253,7 nm með bakgrunnsleiðréttingu. Unnt er að reikna út upprunalegt kvikasilfursmagn ljósaperunnar út frá þeim niðurstöðum sem fást og vitneskju um rúmmál lausnarinnar.

Þar til bærri stofnun er heimilt að gera lagfæringar á einstökum þáttum prófunaraðferðarinnar reynist þær nauðsynlegar af tæknilegum ástæðum og skal það gert með kerfisbundnum hætti.